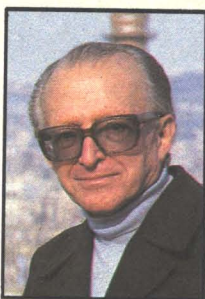

M' assabento que la policia, amb l'ajuda d'un ordinador, ha descobert i desarticulat el comando que ETA tenia a Barcelona.

Sherlock-ordinador

Mentre escric aquestes ratlles, l'ull glauc de la pantalla del meu ordinador personal em contempla des de dos o tres pams del meu rostre i, de sobte, m'entra una mena de basarda. ¿Què hi ha a les entranyes d'aquesta màquina i quines se'n pensa mentre jo em dedico a fer volar idees? Aquest dubte no és tan gratuït com pugui semblar a primera vista, perquè jugo sovint a escacs amb el meu PCW i em guanya

gairebé sempre, freqüentment d'una manera humiliant. Vull dir: em porta per les caselles que vol i em pren les peces que li dona la gana, sense cap respecte per la meva condició d'amo material d'ella ni la humilitat que correspondria a una cosa que és de la meva propietat.

Un dia, parlant d'aquest tema amb un amic meu de l'ànima, em va dir que ell guanyava partides a l'ordinador a base d'enredar-lo: feia jugades absurdes, absolutament anticonvencionals, i la màquina, desorientada, anava de bòlit i perdia. Vaig respondre-li (i de debò sense ganes d'ofendre'l) que no me'l creia, que es deixava dur pel seu optimisme desbordant, envejable, i confonia —honradament— els seus desigs amb la crua realitat. Em basava en el fet que jo també havia provat les jugades insòlites i me l'havia carregada encara més, amb unes respostes de

l'ordinador que no estaven per romanços ni mostraven cap mena de pietat.

Tornant a les pors de ficar-se a casa un gendarme informàtic, caic a centrar novament l'atenció sobre el cas de l'ordinador que ha permès desfer un comando d'ETA. Això ha passat en uns moments en els quals es parla d'unes possibles converses entre membres del govern de l'Estat i representants d'ETA. Sobre aquesta qüestió transcendental, portaveus del govern han formulat una afirmació misteriosa: diàleg sí, negociacions no... En conseqüència, de què parlaran? Del temps? Sembla com si una de les parts ho considerés una tertúlia seriosa, però partint d'unes limitacions que potser li trauran consistència.

És evident que el tema interessa la col·lectivitat i que els ciutadans corrents, aquells que podem ésser víctimes d'errors terroristes i passar a millor vida sense saber ben bé perquè, ho seguim amb una tiferia en augment constant.

Com a espectadors, hi ha circumstàncies que ens intriguen. Es diria que els terroristes travessen una crisi de mitjans. De primer, carregaven furgonetes amb explosius i realitzaven les seves desgràcies. Després, van començar a valer-se de cotxes més petits —molts d'ells simples utilitaris— i ara, arran de les darreres accions policiaques, veiem que volien fer servir una moto. Bé, no ens enganyem: les fotos divulgades per la premsa ens mostren una motocicleta tirant a ciclomotor.

D'aquí cap a avall, si es continua el difuminat, es pot tornar a les cartes explosives, les quals, tot sigui dit, també poden fer molt de mal. Seria recomanable que els ordinadors no se'ns distreguin.